

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, 104 34 Αθήνα ☎ 210 88 14 922 📠 210 88 15 393 ✉ info@omed.gr 🌐 www.omed.gr

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, 546 26 Θεσσαλονίκη ☎ 2310 517 128 📠 2310 517 119

Αθήνα, 16 Οκτωβρίου 2020

Αρ. Πρωτ. Μ-Δ: 301

Προς:

- 1. Σύλλογο Εργαζομένων στο Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων,**
Σορβόλου 24, 116 36 Αθήνα
- 2. Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων,** Σορβόλου 24, 116 36 Αθήνα

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

ΤΡΙΜ. 8 / 2020

Κατάρτιση Κανονισμού Εργασίας στο Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων

I. Με την υπ' αριθμόν πρωτ. Μ-Δ: 70/03Δ/11-3-20 αίτησή της προς τον Ο.ΜΕ.Δ. η συνδικαλιστική οργάνωση των εργαζομένων με την επωνυμία «Σύλλογος Εργαζομένων στο Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων», ζήτησε την παροχή υπηρεσιών Διαιτησίας για την κατάρτιση Κανονισμού Εργασίας στο Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ), βάσει του άρθρου 16 Ν. 1876/1990, επειδή οι απευθείας διαπραγματεύσεις που διεξήχθησαν μεταξύ αυτής και της επιχείρησης δεν οδήγησαν σε κατάρτιση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.

II. Στις 29/5/2020 κληρωθήκαμε ως μέλη Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας για το χειρισμό υπόθεσης διαιτησίας αναφορικά με την κατάρτιση Κανονισμού Εργασίας στο ΚΕΘΕΑ και στις 05/06/2020 αναλάβαμε καθήκοντα.

III. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. Μ-Δ: 133/10.06.20 έγγραφο του Ο.ΜΕ.Δ. ο Πρόεδρος της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας Κωνσταντίνος Κρεμαλής προσκάλεσε τα εν διενέξει μέρη σε συνάντηση την 17 Ιουνίου 2020 και ώρα 14:00, στα γραφεία του Οργανισμού ή μέσω διεξαγωγής τηλεδιάσκεψης, προκειμένου να γίνει συζήτηση για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στο ΚΕΘΕΑ. Στη συνέχεια, μετά από συναινετική αναβολή της διαιτητικής διαδικασίας δόθηκε παράταση των διαδικασιών για τις υποθέσεις 03Δ/11.03.20 (σχετικά με την κατάρτιση Κανονισμού

Εργασίας στο ΚΕΘΕΑ) και 04Δ/18.05.20 (σχετικά με τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στο ΚΕΘΕΑ) μέχρι το τέλος Ιουλίου 2020.

IV. Ακολούθως, με το υπ' αριθμ. πρωτ. Μ-Δ: 183/02.07.20 έγγραφο του Ο.ΜΕ.Δ. ο Πρόεδρος της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας προσκάλεσε τα δύο μέρη σε συνάντηση την 14 Ιουλίου 2020 και ώρα 13:00, στα γραφεία του Οργανισμού ή μέσω διεξαγωγής τηλεδιάσκεψης, προκειμένου να γίνει συζήτηση για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στο ΚΕΘΕΑ. Η εργοδοτική πλευρά όρισε την 03.07.20 τετραμελή επιτροπή διαπραγμάτευσης με εξουσιοδότηση να εκπροσωπήσει το ΚΕΘΕΑ για τη συζήτηση τόσο του Κανονισμού Εργασίας, όσο και της συλλογικής σύμβασης για τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων του ΚΕΘΕΑ. Η εργατική πλευρά υπέβαλε την 09.07.20 Υπόμνημα με την πορεία της διαπραγμάτευσης και τις θέσεις της, καθώς και το προτεινόμενο από εκείνη Κανονισμό Εργασίας με επισήμανση στις αλλαγές. Τα μέλη της Τριμελούς Επιτροπής Διαιτησίας στην υπόθεση με αρ. πρωτ. 03Δ/11.03.20 που αφορά τη σύνταξη Κανονισμού Εργασίας συνήλθαν την 22.07.20 και κατέληξαν στα εξής τρία σημεία: 1) Να γίνει ανταλλαγή των υπομνημάτων που υπέβαλλε κάθε πλευρά στον Ο.ΜΕ.Δ., 2) να συμπέσουν οι διαδικασίες διαιτησίας που αφορούν την κατάρτιση Κανονισμού Εργασίας και την κατάρτιση Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας με απώτερη ημερομηνία την 15 Οκτωβρίου 2020 και να γνωστοποιηθεί εντός πέντε (5) ημερών προς την Επιτροπή Διαιτησίας συμφωνημένη και από τα δύο μέρη παράταση της διαδικασίας μέχρι 31 Οκτωβρίου 2020. Η προσωρινή αυτή απόφαση γνωστοποιήθηκε στα δύο μέρη με το υπ' αριθμ. 212/22.07.20 έγγραφο του Ο.ΜΕ.Δ. Η εργατική πλευρά υπέβαλε το από 28.07.20 υπ' αριθμ. Μ-Δ: 225/28.07.20 απαντητικό Υπόμνημα χορηγώντας παράταση της διαδικασίας μέχρι 31.10.20 υπό την προϋπόθεση της ανανέωσης της ισχύος του Κανονισμού Εργασίας του ΚΕΘΕΑ μέχρι 31.12.20. Η εργοδοτική πλευρά δεν ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση αυτή. Τέλος, τα εν διενέξει μέρη προσκλήθηκαν σε συνάντηση την 10.09.20 και ώρα 14:00 με το υπ' αριθμ. πρωτ. Μ-Δ: 266/08.09.20 έγγραφο του Ο.ΜΕ.Δ. και η πλευρά των εργαζομένων υπέβαλε την 02.10.20 νέο Υπόμνημα με επιχειρηματολογία ιδίως για τις συνέπειες που θα είχε η κατάργηση προσφυγής στη διαιτησία λόγω άρνησης της εργοδοτικής πλευράς. Η εργοδοτική πλευρά ανέπτυξε νομική επιχειρηματολογία για την απαράδεκτη, άλλως αβάσιμη, αίτηση μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία με βάση το ισχύον νομοθετικό καθεστώς που περιόρισε σημαντικά το σχετικό δικαίωμα.

Κατόπιν αυτών και έχοντας υπόψη:

1. Το σύνολο των προαναφερόμενων εγγράφων με τα σχετικά συνοδευτικά έγγραφα και το περιεχόμενο του φακέλου της εν λόγω υπόθεσης κατά το στάδιο της μεσολάβησης.

2. Την υπ' αριθμ. πρωτ. Μ-Δ: 42/06.02.20 διαπίστωση άρνησης μεσολάβησης εκ μέρους της εργοδοτικής πλευράς στη σχετική έκθεση του Μεσολαβητή κ. Ευστρατίου Μαυραγάνη.

3. Την από 12.05.08 Συμφωνία Ρύθμισης Προσωπικού Ασφαλείας στο ΚΕΘΕΑ μετά από διαπραγματεύσεις κατά το άρθρο 21 Ν. 1264/82.

4. Την από 11.03.20 αίτηση προσφυγής στη Διαιτησία εκ μέρους της συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων, όπου απαριθμούνται ορισμένες από τις προϋποθέσεις της μονομερούς προσφυγής, αλλά χωρίς την απαιτούμενη από το Ν. 4635/19 πληρότητα αιτιολογίας, αφού επαναλαμβάνεται κατά βάση το κείμενο του νόμου ως αιτιολογία χωρίς κάποια ποσοτική αναφορά στα ποσά που εξοικονομεί το ελληνικό δημόσιο από τη μείωση του κόστους των υπηρεσιών υγείας. Γίνεται παραπομπή στη σημασία των παρεχόμενων υπηρεσιών απεξάρτησης και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών χωρίς μια πλήρη αιτιολογία ποιες και πόσες είναι οι παρεχόμενες υπηρεσίες στοιχειώδους σημασίας για το κοινωνικό σύνολο και τη δημόσια υγεία. Συνεπώς, ούτε από την αίτηση ούτε από τα σχετικά υπομνήματα που υπέβαλε η εργατική πλευρά δεν τέθηκαν στη διάθεση της Επιτροπής Διαιτησίας επαρκή γεγονότα και ποσοτικά στοιχεία, ώστε να γίνει η επαλήθευσή τους που θα δικαιολογούσε την πλήρη αιτιολογία και εγκυρότητα στην προκείμενη διαιτητική απόφαση. Η αναφορά, επίσης, στην από κοινού συμφωνία από 16.04.19, για άμεση ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, είναι αλυσιτελής γιατί αυτή δεν ανήκει στις νόμιμες προϋποθέσεις μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία

5. Το πρόσφατο (από τον Ιούλιο 2020) Μηνιαίο Ενημερωτικό Δελτίο που κατάρτισε ο Τομέας Έρευνας/Τμήμα Αξιολόγησης του ΚΕΘΕΑ από το οποίο προκύπτει η εσωτερική δομή του και ο χαρακτήρας ως φορέα προνοιακής κοινωνικής πολιτικής με σαφή προσανατολισμό στη συμβουλευτική (λ.χ. σε σωφρονιστικά καταστήματα), στην απεξάρτηση (λ.χ. από το ιντερνέτ, το αλκοόλ και τα τυχερά παιχνίδια) και στην επανένταξη των ατόμων (λ.χ. με υπηρεσίες οικογενειακής υποστήριξης). Η παροχή ιατρικών υπηρεσιών, εντός και εκτός δομής, εμφανίζεται στο Δελτίο με ένα συγκριτικά πολύ χαμηλό ποσοστό δραστηριότητας, ενώ η δύναμη σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό για τα προγράμματα της τελευταίας 5ετίας είναι μηδενική.

6. Κάθε άλλο στοιχείο που συμπεριλαμβάνεται στο φάκελο της υπόθεσης διαιτησίας 3Δ/11.3.20 του Ο.ΜΕ.Δ.

και αφού σκέφτηκε ότι:

I. Με το άρθρο 57 του Ν. 4635/30.10.2019 τροποποιήθηκε το άρθρο 16 παρ. 1, 2 του Ν. 1876/1990 ως εξής: *«Είναι δυνατή η προσφυγή στη διαιτησία μονομερώς από οποιοδήποτε μέρος, ως έσχατο και επικουρικό μέσο επίλυσης συλλογικών διαφορών,*

μόνον στις εξής περιπτώσεις: α) εάν η συλλογική διαφορά αφορά επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου **κατά την έννοια της παραγράφου 2 του άρθρου 19 του ν. 1264/1982**, όπως συμπληρώθηκε με τις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 3 του ν. 1915/1990 και όπως αυτές ορίζονται στο Κεφάλαιο Α` του ν. 3429/2005, όπως ισχύει σε συνδυασμό με την παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014, όπως ισχύει, β) εάν η συλλογική διαφορά αφορά στη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας και αποτύχουν οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και η επίλυση της επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος **συνδεόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας**». Στη συνέχεια προβλέπει ότι «*Η αίτηση μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία πρέπει να περιέχει και πλήρη αιτιολογία σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων που την δικαιολογούν, η δε διαιτητική απόφαση που εκδίδεται επί αυτής είναι άκυρη εάν δεν περιέχει και πλήρη αιτιολογία σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων που δικαιολογούν τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία.*

II. Το ΚΕΘΕΑ δεν μπορεί να χαρακτηριστεί επιχείρηση δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία της οποίας έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου **κατά την έννοια της παρ. 2 του άρθρου 19 του Ν. 1264/1982**. Χωρίς αμφιβολία, η αποστολή του ΚΕΘΕΑ στην παροχή υπηρεσιών απεξάρτησης και κοινωνικής επανένταξης υπηρετεί ύψιστο δημόσιο και γενικότερο κοινωνικό συμφέρον. Όμως το άρθρο 19 παρ. 2 του Ν. 1264/1982 περιορίζει τον αριθμό και το είδος των επιχειρήσεων δημόσιου χαρακτήρα στις οποίες θα επιτρέπεται μονομερής προσφυγή στη διαιτησία (ακόμα και αν γινόταν δεκτό ότι το ΚΕΘΕΑ αποτελεί επιχείρηση). Επιχειρήσεις δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας, η λειτουργία των οποίων έχει ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση βασικών αναγκών του κοινωνικού συνόλου, ορίζονται κατά το άρθρο 19 παρ. 2 του Ν. 1264/1982 οι εξής επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις: «*α) Παροχής υγειονομικών υπηρεσιών από νοσηλευτικά εν γένει ιδρύματα. β) Διύλισης και διανομής ύδατος. γ) Παραγωγής και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος ή καυσίμου αερίου. δ) Παραγωγής ή διύλισης ακάθαρτου πετρελαίου. ε) Μεταφοράς προσώπων και αγαθών από την ξηρά τη θάλασσα και τον αέρα. στ) Τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων, Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης. ζ) Αποχέτευσης και απαγωγής ακάθαρτων υδάτων και λυμάτων και αποκομιδής και εναποθέσεως απορριμμάτων". η) Φορτοεκφόρτωσης και αποθήκευσης εμπορευμάτων στα λιμάνια. θ) Τραπεζής της Ελλάδος, Πολιτικής Αεροπορίας και κάθε είδους υπηρεσίες ή τμήματα υπηρεσιών που απασχολούνται με την εκκαθάριση και πληρωμή των μισθών του προσωπικού του κατά το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 δημόσιου τομέα*». Το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων

(ΚΕΘΕΑ) - ΝΠΙΔ δεν εμπίπτει ευθέως σε κάποια από αυτές τις κατηγορίες που αναφέρει η ανωτέρω διάταξη.

III. Ούτε μπορεί το ΚΕΘΕΑ, παρότι εξυπηρετεί ύψιστο δημόσιο και γενικότερο κοινωνικό συμφέρον, να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στην περίπτωση β της παρ. 2 του άρθρου 16 του Ν. 1876/1990, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει μετά την ψήφιση του Ν. 4635/2019, άρθρο 57. Κατά την ισχύουσα διάταξη, αυτή εφαρμόζεται εάν «*η επίλυση (της συλλογικής διαφοράς) επιβάλλεται από **υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημόσιου συμφέροντος, συνδεδεμένο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας***». Στην περίπτωση του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ) - ΝΠΙΔ η σύνδεση με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας είναι πολύ έμμεση και επομένως ισχνή. Αν ήταν ισχυρή θα είχε ενταχθεί και στο πεδίο διάταξης του άρθρου 19 παρ. 2 του Ν. 1264/1982. Επομένως: Επειδή το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ) – ΝΠΙΔ δεν αποτελεί επιχείρηση δημόσιου χαρακτήρα ή κοινής ωφέλειας για τις κατηγορίες που προβλέπει το άρθρο 19 παρ. 2 του Ν. 1264/1982, δεν είναι δυνατή η προσφυγή στη διαιτησία από οποιοδήποτε μέρος. Συνεπώς, η επίλυση της συγκεκριμένης συλλογικής διαφοράς δεν επιβάλλεται από λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημόσιου συμφέροντος συνδεδεμένο με τη λειτουργία της εθνικής οικονομίας, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η μονομερής προσφυγή στη διαιτησία (άρθρο 57 του Ν. 4635/30.10.2019).

IV. Κατά σύμπτωση στις 11.03.20, που υποβλήθηκε η κρινόμενη αίτηση μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, δημοσιεύθηκε και ο Ν. 4675/20 (ΦΕΚ 54/Α/11.03.20), στο άρθρο 5 του οποίου το ΚΕΘΕΑ συμπεριλαμβάνεται στις δομές και στα όργανα δημόσιας υγείας. Αυτός ο νομοθετικός χαρακτηρισμός, ωστόσο, δεν μεταβάλλει το νόημα της περιοριστικής απαρίθμησης των προϋποθέσεων του άρθρου 57 Ν. 4635/19, γιατί αυτές **συνδέονται ειδικότερα με τη λειτουργία των επιχειρήσεων δημόσιου χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 19 § 2 Ν. 1264/82, και τη σημασία τους γενικότερα στην ελληνική οικονομία** και όχι με οργανωτικούς χαρακτηρισμούς οι οποίοι εξυπηρετούν προφανώς διαφορετικούς σκοπούς, λ.χ. τη διεύρυνση των δομών αντιμετώπισης της αυξανόμενης πανδημίας. Με άλλα λόγια, το άρθρο 5 του Ν. 4675/20 (ΦΕΚ 54/Α/11.03.20) και η κοινή υπουργική απόφαση Γ4β/Γ.Π.39470 / 23.06.2020 (όπως διόρθωσε την ΚΥΑ αρ.Γ4β/Γ.Π.οικ.7980/2020, για προσλήψεις προσωπικού βοηθητικού στα νοσηλευτικά ιδρύματα, συμπεριλαμβανομένου και του ΚΕΘΕΑ) αποδίδουν κατά την ορθότερη άποψη τη σύγχρονη ανάγκη επέκτασης των φορέων πρωτοβάθμιας δημόσιας φροντίδας χωρίς να τροποποιούν τον τρόπο λειτουργίας τους που διέπεται από εσωτερικές κανονιστικές διατάξεις.

Κατόπιν αυτών

Η απόφαση μας έχει ως εξής:

Α) Η εν λόγω συλλογική διαφορά εισήλθε στο στάδιο της διαιτησίας μετά τις 30.10.2019. Επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 24 και με την κρατούσα άποψη στη θεωρία, θα πρέπει να εφαρμοστούν στο στάδιο αυτό οι διατάξεις του ν. 4635/2019, που ήδη ίσχυαν κατά την ημερομηνία παραπομπής της υπόθεσης στην διαιτησία, ήτοι στις 6.3.2020.

Β) Η εν λόγω συλλογική διαφορά δεν εμπίπτει στην περίπτωση της παραγράφου 2 εδάφιο β του άρθρου 16 του ν. 1876/90, όπως ισχύει (μετά την τροποποίηση του άρθρου 57 του Ν. 4635/2019), περί της αναγκαιότητας για τη σύναψη συλλογικής σύμβασης εργασίας, όπου έχουν αποτύχει οριστικά οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των μερών και **η επίλυσή της επιβάλλεται από υπαρκτό λόγο γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος συνδεδόμενο με τη λειτουργία της ελληνικής οικονομίας**. Στην αίτηση προσφυγής της εργατικής πλευράς για διαιτησία δεν αναφέρεται ειδική και πλήρης αιτιολόγηση προς ένταξη της συλλογικής διαφοράς σε αυτή την περίπτωση. Επιπλέον, η συμβολή των επιχειρήσεων του κλάδου στη συνολική βιομηχανική εθνική παραγωγή, την ακαθάριστη προστιθέμενη αξία και την απασχόληση είναι σχετικά περιορισμένη και φθίνουσα (σύμφωνα με τα οικονομικά και οργανωτικά στοιχεία του ΚΕΘΕΑ που προαναφέρθηκαν), συνεπώς δεν διαφαίνεται σημαντική επίπτωση από την μη επίλυση της συλλογικής διαφοράς στην ελληνική οικονομία. Άρα δεν τεκμηριώνεται εξ αυτής της διάταξης το δικαίωμα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία. Πέραν τούτου, δεν δόθηκε πειστική απάντηση στα ερωτήματα, γιατί θα έπρεπε να προηγηθεί η εφαρμογή του Ν. 4635/2019, με την αμφίβολη δυνατότητα μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, ενώ εκκρεμούν αφενός οι εργασίες κοινής Επιτροπής για την αναμόρφωση του Κανονισμού Εργασίας ΚΕΘΕΑ και αφετέρου η υπ' αριθμ. πρωτ. 04Δ/18.05.20 παράλληλη διαπραγμάτευση στον ΟΜΕΔ σχετικά με τη ρύθμιση των όρων αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στο ΚΕΘΕΑ.

Γ) Κατά συνέπεια δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του Ν. 1876/90, όπως ισχύει, περί μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία και, επομένως, η προσφυγή κρίνεται ως απαράδεκτη, άλλως ως νόμω και ουσία αβάσιμη. Η αδυναμία προόδου αυτής της διαιτητικής διαδικασίας για τη ρύθμιση θεμάτων Κανονισμού Εργασίας, σε συνδυασμό με την άρνηση μεσολάβησης από την εργοδοτική πλευρά, δεν προβλέπεται ότι θα δημιουργήσει κενό συλλογικής ρύθμισης στο ΚΕΘΕΑ. Αρκεί να ληφθεί υπόψη ότι και οι προηγούμενοι όροι του Κανονισμού Εργασίας ρυθμίζονταν με συλλογική σύμβαση εργασίας (από 01.07.16), ενώ κατά το προλεχθέντα παράλληλα επιδιώκεται και σήμερα από την ίδια συνδικαλιστική οργάνωση, που διαπραγματεύεται με τους ίδιους

εκπροσώπους της εργοδοτικής πλευράς, τη σύναψη νέας συλλογική σύμβαση εργασίας. Εκεί θα μπορούσαν να ενταχθούν συναινετικά και οι όροι που δεν θα ρυθμιστούν με την παρούσα διαιτητική απόφαση από των νόμιμων προϋποθέσεων μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία. Επιβάλλεται η εξεύρεση πιο πρόσφορων τρόπων οργάνωσης της εργασίας, ώστε να επιτευχθεί ο κοινός στόχος εργαζομένων και διοίκησης, η προσφορά αξιοπρεπών υπηρεσιών απεξάρτησης και επανένταξης.

Ημερομηνία Κατάθεσης στον Ο.ΜΕ.Δ.: 15 Οκτωβρίου 2020

Η ΤΡΙΜΕΛΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΡΕΜΑΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΟΥΤΖΙΑΡΑΚΗΣ

ΜΙΡΚΑ ΚΑΖΙΤΟΡΗ

